वसन्तोत्सवः ।

708

पश्यन्तु मित्रक प्रभालम्
वर्णाभं खलु आकाशम्
दर्शनभाग्यं सततं दत्वा
मोहयति खलु आकाशम् ।

निरतं भाति वसन्तोत्सवं
नितरां देहि सौभाग्यम्
न हि मां त्यज इति सामोदं
कथयति नित्यम् वर्णाभं ।

ददाति मह्यं आनन्दं
सदापि सत्वर औत्सुक्यम्
कदापि त्यक्तुं नैवेष्टम्
मनोभिरामं अनवरतम् ।

सज्जन सख्यं कर्तव्यम्
तदेव भणति भूपालयम्
कदापि विस्मर मम मित्र
लोकहितार्थं तत्सख्यम् ।

विलसति माला मम भूः
विना विलम्बं तद्भ्रमणम्
वृत्तं जगदेवं कुसुमसूनं
विलसति नित्यं अनवरतम् ।